

- ΞΓ'. Πῶς τὰ κατὰ τὴν ἐγγαστρίμυθον νοητέον ;
Τινές φασι, κτλ. 589.
ΞΔ'. Καὶ πόθεν ἡ ἐγγαστρίμυθος τὸν Σαοὺλ ἐπέ-
γνω ; 596.
ΞΕ'. Τί δὴποτε συνεχώρησεν ὁ Θεός, καὶ τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν ἐξανδραποδισθῆναι, καὶ τὰ
παιδιά ; 596.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β'. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

Ἑρωτήσεις

- Α'. Τινές ἐπιμέμφονται τῷ Δαυὶδ, ὡς πεφονευ-
κότι τὸν μεμνηυκότα τὸν θάνατον τοῦ
Σαοὺλ. 597.
Β'. Τί ἐστὶ χλιδῶν ; 597.
Γ'. Τίνος χάριν ὁ προφήτης ἐπένθησεν ; 597.
Δ'. Ποῖόν ἐστι τὸ βιβλίον τὸ εὐθές ; 600.
Ε'. Πῶς νοητέον, « Ἀκρίβασαι, Ἰσραὴλ, περὶ
τῶν τεθνηκότων σου τραυματιῶν ; » 600.
Σ'. Τί δὴποτε τοῖς ὄρεσιν ἐπηράσατο τοῖς Γελ-
βουέ ; 600.
Ζ'. Τινές κωμωδοῦσι τὸ περὶ τοῦ Ἰωνάθαν εἰ-
ρημένον, « Ἐπέπεσεν ἡ ἀγάπη σου ἐπ' ἐμὲ,
ὡς ἡ ἀγάπη τῶν γυναικῶν. » 600.
Η'. Τίνος χάριν ὁ Θεός τὸν Δαυὶδ πρῶτον εἰς
τὴν Χεβρών ἀνελθεῖν προσέταξεν ; 604.
Θ'. Πῶς νοητέον τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀβεννήρ εἰρημέ-
νον, « Ἀναστήσω δὴ παιδάρια ἐνώπιον ἡ-
μῶν, καὶ παιζήσωνται ; » 604.
Ι'. Πῶς νοητέον, « Μὴ εἰς νῆκος καταφάγεται
ἡ ῥομφαία ; » 604.
ΙΑ'. Τοῦ νόμου διαγορεύοντος, τὴν ἀρισταμένην
τοῦ ἀνδρός γυναῖκα, καὶ ἐτέρω συναπτομέ-
νην, μὴ ἐπανιέναι πρὸς τὸν πρότερον ἄνδρα,
πῶς ὁ μακάριος Δαυὶδ ἠνέσχετο τὴν Μελ-
χὼλ πάλιν λαβεῖν γηγαμένην ἐτέρω ; 604.
ΙΒ'. Τίνος ἕνεκα τὸν Ἀβεννήρ ἀνείλεν ὁ Ἰωάβ ;
Πρόφασιν κτλ. 605.
ΙΓ'. Τί ἐστίν, « Εἰ κατὰ θάνατον Νάβαλ ἀποθα-
νεῖται Ἀβεννήρ ; » 605.
ΙΔ'. Τί δὴποτε μετὰ τὴν ἀδικον σφαγὴν οὐκ
ἀνείλε τὸν Ἰωάβ ; 608.
ΙΕ'. Τίνος χάριν ὁ Δαυὶδ τρίτον ἐχρίσθη ; 608.
ΙΣ'. Πῶς νοητέον τὸ, « Πᾶς ὁ τύπτων Ἰεβουσαῖον
ἀπτεύσθω ἐν παραξίφιδι ; » 608.
ΙΖ'. Κοιλὰδα Τιτάνων τίνα λέγει ; 609.
ΙΗ'. Τί δὴποτε ποτὲ μὲν κελεύει τῷ Δαυὶδ ὁ

- Θεός συμπλακῆναι τοῖς ἀλλοφύλοις, ποτὲ
δὲ κωλύει ; 609.
ΙΘ'. Τίνος ἕνεκεν ὁ Ὁζᾶν θεηλάτω πληγῇ ἐτε-
λεύτησεν ; 609.
Κ'. Διὰ τί κατεγέλασεν ἡ Μελχὼλ τοῦ Δαυὶδ ;
Ῥήθη κτλ. 613.
ΚΑ'. Προφήτης ὢν ὁ Νάθαν πῶς ἠγνόησεν τὸ
βούλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ Δαυὶδ οἰκοδο-
μῆσαι τὸν θεῖον οἶκον προσέταξεν ; 613.
ΚΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, « Ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν
Μωάβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ,
κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ; » 620.
ΚΓ'. Τί δὴποτε τὰ ἄρματα τῶν Σύρων τὰ πλαῖ-
στα διέλυσεν ; 620.
ΚΔ'. Πῶς τοῦ Ἀδρααζάρ τὴν πανωλεθρίαν προ-
ειρηκώς, πάλιν αὐτὸν εἶπεν εἰς συμμαχίαν
τῶν Ἀμμωνιτῶν ἀφικέσθαι ; 624.
ΚΕ'. Τί δὴποτε τὸ ἀρτιγενὲς παιδίον θανάτῳ
παρέδωκεν ὁ Θεός ; 629.
ΚΣ'. Τί ἐρμηνεύεται τῷ Ἰεδδίδει ; 632.
ΚΖ'. Τινές ὡς ἀπηνῆ τὸν Δαυὶδ ἐπιμέμφονται
τοιαύταις τιμωρίαις τοὺς Ἀμμωνίτας κο-
λάσαντα ; 632.
ΚΗ'. Τὸν Ἰωναδάβ τοῦ Σαμαὰ τὸν υἱὸν τί δὴ-
ποτε φρόνιμον ὠνόμασε, τοιαύταις χρησά-
μενον συμβουλαῖς ; 632.
ΚΘ'. Τί δὴποτε τοὺς ἱερέας καὶ τὴν κιθωτὸν
ἀκολουθεῖν κεκώλυκεν ; 637.
Λ'. Τινές οὐκ ἐπαινοῦσι τοῦ Χουσί τὸ ψευ-
δος. 640.
ΛΑ'. Μέμφονται τινες τῷ Δαυὶδ, ὡς τοῦ Σιβα
δεξαμένῳ τοὺς λόγους. 644.
ΛΒ'. Πῶς ἐχρήτο συμβούλῳ τῷ Ἀχιτόφελ ὁ θεῖος
Δαυὶδ, πονηρὰ συμβουλευόντι ; 644.
ΛΓ'. Τί ἐστὶ, « Καὶ νῦν ἀφαιρεθήσεται ἐξ ἡμῶν ἡ
γῆ δέκα χιλιάσι ; » 645.
ΛΔ'. Τί δὴποτε ἄνω μὲν ὁ συγγραφεὺς εἶρηκεν
ὅτι τρεῖς ἔσχεν υἱοὺς, μίαν δὲ θυγατέρα· νῦν
δὲ τοῦναντίον δεδῆλωκεν, ὅτι στήλην ὄκο-
δόμησεν, ὡς υἱὸν οὐκ ἔχων, τὴν δι' αὐτῆς
αὐτῷ μηχανώμενος μνήμην ; 645.
ΛΕ'. Τίνος ἕνεκεν τοσοῦτον ἐθρήνησεν ὁ Δαυὶδ
τὸν μικρότατον παῖδα ; 648.
ΛΣ'. Τί δὴποτε τῷ Ἀβεσσᾶ τὴν στρατηγίαν
ἐπηγγείλατο, τοῦ Ἰωάβ ὑπὲρ αὐτοῦ πολ-
λοὺς ὑπομείναντος πόνους καὶ κινδύνους ; 648.
ΛΖ'. Πῶς νοητέον τὸ, « Δέκα μοι χεῖρες ἐν τῷ βα-
σιλεῖ ; » 648.